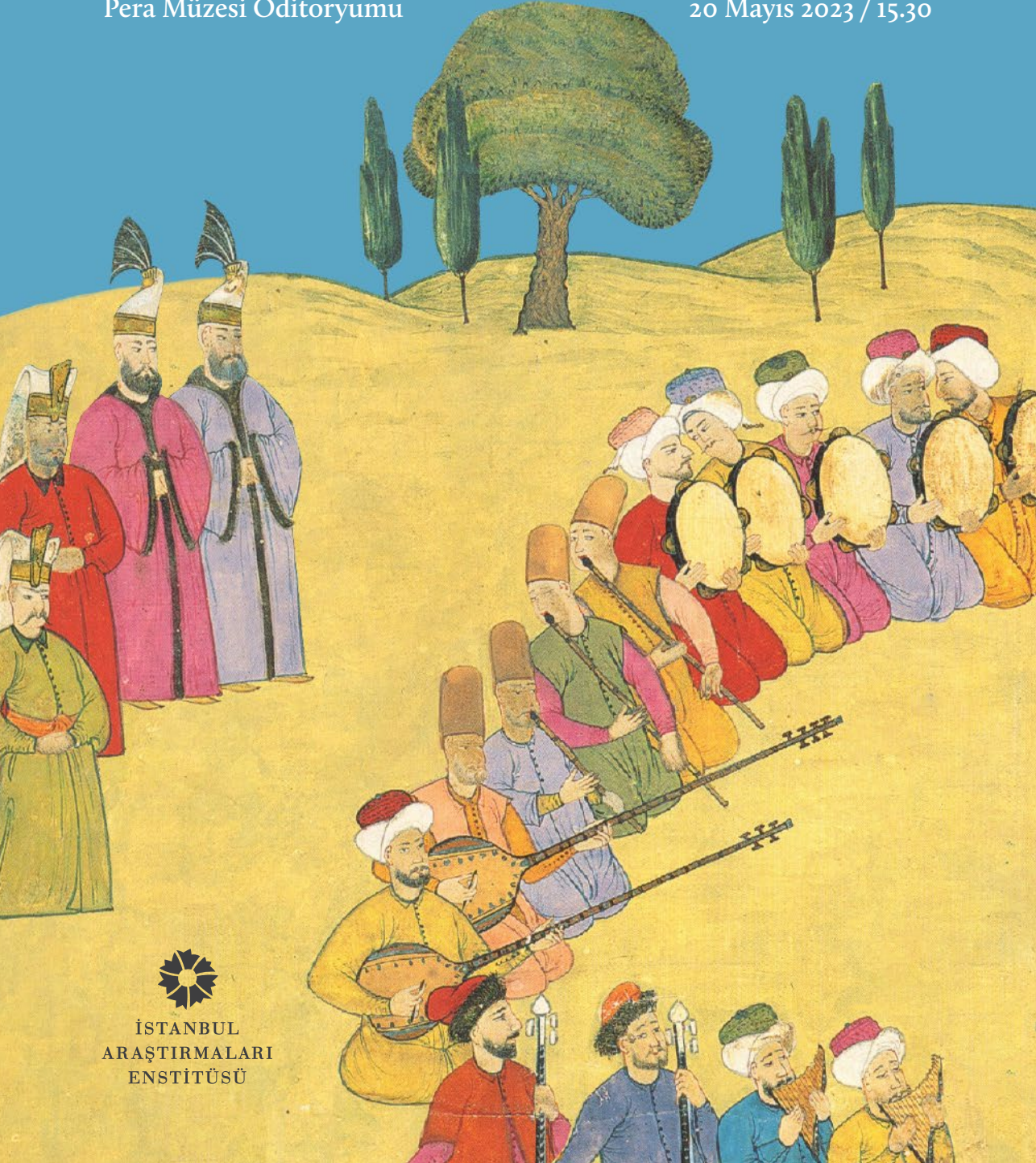


FASL-I RAST

18. YÜZYILIN UNUTULAN FASIL GELENEĞİNİN İZİNDE

Pera Müzesi Oditoryumu

20 Mayıs 2023 / 15.30



İSTANBUL
ARAŞTIRMALARI
ENSTİTÜSÜ

FASL-I RAST

18. YÜZYILIN UNUTULAN FASIL GELENEĞİNİN İZİNDE

20 Mayıs 2023 / 15.30
Pera Müzesi Oditoryumu

FASIL ENSEMBLE

Harun Korkmaz (serhanende)
İbrahim Suat Erbay (hanende)
Çağlar Fidan (hanende)
Hasan Kiriş (hanende)
Kadri Alper Uzkuur (tanburî)
Ahmet Cavit Altınkaynak (neyzen)
Enes Durceylan (dairezen)
Ömer Şahin Eren (miskalî)
Issa Golitzen-Farajeje (rebabî)



İSTANBUL
ARAŞTIRMALARI
ENSTİTÜSÜ

Osmanlılar musiki eserlerinin icrasını, mirasçısı oldukları seçkin şark kültürlerinin pekçoğunda olduğu gibi belli bir fasıl düzeni içerisinde gerçekleştirirdi. Fasılın unsurları olan saz eserleri ile sözlü eserler belli bir sıralama ile art arda icra edilirdi. Bu sıralama tarih boyunca sürekli değişmiş, 20. yüzyılda son şeklini alan popüler şarkı fasıllarına kadar bu gelenekten pekçok varyasyon türemiştir. 'Fasıl' kelimesinin bir müzik tabiri olarak sınırları Evliya Çelebi'de dahi muğlâktır. Yarım asır kadar sonra pekçok saz eserinin notasını da kayda geçiren Kantemiroğlu'nun (Boğdan Prensi Dimitri Kantemir, 1673-1723) edvarında ise bu sınırlar artık çok belirgindir. Bu durumun sebebi açıktır, Evliya'dan Kantemir'e gelinceye kadar köprünün altından çok su akmış, Osmanlı musiki üslûbunda ciddi bir değişim yaşanmıştır. Ancak yine de fasılın bir semâî okunup ardından bir hanende taksimiyle sona ermesi gibi bazı esaslar aynı şekilde uygulanmaya devam etmiştir.

II. Murad devrine kadar izlerini takip edebildiğimiz, saray çevreleri ile kalburüstü meclis ve muhitlerde yer bulan, Rauf Yektâ'nın "âlimâne musikimiz" olarak isimlendirdiği musiki, başlangıçta güftelerinin çoğu Farsça, bir kısmı da Arapça olan, İran ve Horasan taraflarından gelen/davet edilen üstatlar tarafından icra edilen ve 'Rum'daki müzisyenlere öğretilen, içinde mahallî unsurların da yer yer ifade edilebildiği bir musikiydi. 17. yüzyıla gelindiğinde bu musikide Osmanlı üslûbu parlamaya başladı. Yüzyılın sonlarında hem cami ve tekkelerde icra edilen musiki, hem de bugün 'lâdinî' olarak isimlendirdiğimiz fasıl musiki, makam ve usûl zenginliğinde zirveye ulaşmıştı. IV. Mehmed devri (1648-1687) ve biraz sonrasında yaşanan Lâle Devri, musikinin altın çağı idi. Bu, son derece dinamik bir musiki hayatının yaşandığı, önceki dönemlerde kullanılan enstrümanların yeni devrin icaplarına ve gelişen musikinin ihtiyaçlarına göre evrimleştiği, yüzlerce eser veren ve nota dahi kullanılmamasına rağmen besteledikleri eserleri ile kültür muhitlerinde geniş bir yer edinen onlarca bestekârın yetiştiği bir çağdı. 17. asrın son, 18. asrın ilk çeyreğine damgalarını vurmuş olan Hâfız Post, İtrî, Çömlekçizâde Receb Çelebi, Ebûbekir Ağa, Enfî Hasan Ağa gibi nice bestekârın eserleri, üstattan talebeye büyük bir titizlikle meşk edilerek günümüze kadar ulaştı. Gerçi eserlerin büyük bir kısmı -hele de sözlü eserler- bestelendikleri zamanda notaya alınmadıklarından kayboldu, tarihe karıştı, İbnülemin'in tabiri ile "nisyânın pençe-i kahrına" teslim oldu. Ancak buna rağmen bazı eserler her devirde okunageldiklerinden ve "çekirdek repertuar"ın yapıtaşlarına dönüştüklerinden olsa gerek, zamanın değiştirici etkisiyle ilk bestelendikleri halden -büyük ihtimalle- uzaklaşmış olsalar da 19. yüzyıl itibarıyla notaya alınmaya başlandılar ve günümüze eriştiler. Elimize ulaşan bu eski eserlerin üslûplarındaki metanet ve sonraki devirlerde bestelenen eserlere göre farklı bir keyfiyeti haiz olmaları, bestelendikleri devrin hatıralarını hâlâ üzerlerinde taşıdıklarına işaret etmektedir.

1670'lerde ciddi ivme kazanmaya başlayan musiki, 1750'lere kadar kesintisiz olarak gelişmeye devam etti. Osmanlı musiki tarihinde bu kadar canlı bir dönem yaşanmadığını söyleyebiliriz. Kendi de bestekâr olarak ciddi bir seviyeyi ihraz etmiş bulunan Sultan III. Selim'in (1789-1807) devri dahi bu devirdeki canlılığın bir mahsûlü, bir uzantısıdır.

İşte bu 'altınçağ'ın tam ortasında, 1700 civarlarında, İstanbul'daki en iyi hocaların tedrisinden geçmiş ve en mutena kültür muhitlerinde bulunmuş olan bir asilzade, müstakbel Boğdan Prensi Dimitri Kantemir *Kitabü İlmi'l-Musiki alâ Vechi'l-Hurufât* isimli nazariyat kitabını yazdı. Kitabında Osmanlılar'a has musiki üslûbunun inceliklerini anlattı. Bu arada 350 civarında peşrev ve saz semâisini de kendi icadı olan sistemle notaya aldı.

Kantemir, makamları, usûlleri, beste türlerini anlattığı gibi, faslın detaylarını da yazdı. Evliya Çelebi'nin Seyahatnamesi ve Ali Ufkî'nin çeşitli eserlerinde ve mecmualarında yer yer izlerini görebildiğimiz "fasl"ın ilk defa olarak sıralamasını anlatan kişi Kantemir olmuştur. Gerçi yukarıda da değindiğim gibi fasıl her dönemde değişmiştir. Hele 17. yüzyılda musikide büyük değişimler yaşandığı gibi fasılda da köklü değişimler olmuştur. Aynı dönemde pek çok fasıl düzeni bulunuyor olma ihtimali de yabana atılamaz. Ancak Kantemiroğlu iyi bir gözlemcidir, anlattıkları diğer kaynaklarla karşılaştırılınca güvenilir bir kaynak olduğu anlaşılmaktadır. Bahsettiği fasıl düzeni müzikal olarak ideal ve iyi tasarlanmış bir düzendir. Bu düzende Osmanlı musikisinin olmazsa olmazı olan irticâlî/emprovize yapıların ne kadar önemli bir yer tuttuğu hemen göze çarpmaktadır. Besteli eserlerin dizilişi ise eski eserlerin icrasında önemli bir problem olan sıralama sorununa ışık tutmaktadır.

Fasıl Ensemble, yaklaşık beş senedir Kantemiroğlu'nun anlattığı bu fasıl düzenini ihya etmek için çabalamaktadır. Bunu gerçekleştirebilmek için öncelikle eserlerin tesbiti ile meşgûl olduk. Kadim zevki en iyi yansıtan birkaç makamdan birisi olduğunu düşündüğümüz ve faslı tamamlayacak eser bulma hususunda sıkıntı çekmeyeceğimiz Rast makamını faslın makamı olarak belirledik. Saz eserlerini Kantemiroğlu'nun *Edvâr*'ının İstanbul Üniversitesi Türkiyat Enstitüsü'nde bulunan nüshasından, diğer dört eseri ise (beste, nakış, kâr, semâî) meşk yoluyla aktarılarak 19. yüzyıl itibariyle notaya alınmış olan zevkli eserler arasından seçtik. Bu eserlerin muhtelif notaları arasından ise meşk zincirinin sağlamlığı ya da eseri notaya alan kişinin ehliyeti gibi kriterlerden hareketle en muteber olanını tercih ettik. Yukarıda değinmiş olduğum gibi birtakım eserler çekirdek repertuarın unsurları olarak sürekli icra olunmuştur. Biz de eserleri seçerken buna dikkat ettik ve son iki asrı boyunca okunagelmış, diğer pek çok esere nazaran 'eskiliği' daha belirgin olan eserleri repertuara aldık.

Projede tarihî icra esaslarına olabildiğince dikkat edilmesi hedeflenmektedir. Bunun için Osmanlı tarih kaynakları, tarihî nota kaynakları, güfte mecmuaları, Batılı seyyah ve gözlemcilerin anlatıları, minyatürler gibi pek çok tarih kaynağına müracaat edilmiştir. Umumiyetle sarayda, seçkin meclislerinde/konaklarında ya da mevlevîhanelerde icra edilen bahis konusu repertuar, neredeyse her zaman az sayıda sazla ve kalabalık olmayan bir hanende topluluğu ile icra olunurdu. Çünkü bu eserlerin inceliklerini kalabalık bir heyetle aksettirmek her zaman pek mümkün olmuyordu. 1950'lerdeki radyo icralarına kadar apaçık izini sürdüğümüz bu üslûp, rafine icra arayışında olduğumuzdan bizi de eserleri küçük bir heyetle icra etmeye yöneltti. Heyette öncelikle, 18. yüzyıl İstanbul'unun olmazsa olmaz üç sazı yer alıyor: ney, tanbur ve daire. Hem Kantemir'in anlatımında

ve hem de başta Levnî'ninkiler olmak üzere muhtelif minyatürlerde ve Avrupalı gözlemcilerin eserlerinde anlattıkları saz heyetlerinin başlıca sazları bunlardır. Rebab ve miskal gibi sazlar da bu heyetin ikinci derece unsurlarıdır. Ancak bu sazları tarihî esaslara uygun olarak lâyikiyle icra etmek de diğer sazların rengine uydurmak da hayli zordur. Ne var ki bu sazların icrasında değerli ilerlemeler kaydeden ve projenin ruhuna uygun icra üretebilen sazendeler heyetimizde yer alacaklardır.

Projedeki tanburun perdeleri, gelenekle 20. yüzyıl başlarına intikal etmiş, Tanburî Cemil Bey'in kayıtları ile de analiz etme şansına sahip olduğumuz biçimde ayarlanmıştır. Tanburu icra edecek olan tanburî ise İzzettin Ökte vasıtasıyla 20. yüzyıla intikal etmiş olan eski tanbur üslûbunu devam ettirmekte ve diğer tanbur çalış tarzlarına nazaran projeye en uygun icra tarzını uygulamaktadır. Tanbur 300 senedir pekçok merhaleden geçtiyse de incelediğimiz 18. yüzyıl tanburuları ile arasında büyük bir sada farkı bulunmamaktadır. İcra üslûbuna dikkat edilmek suretiyle bu ara epeyce kapatılabilmektedir.

Daire, eski zamanlarda hanendelerin eserleri okurken ellerinde tutarak eserin reftarına göre usûl vurmalarını temin etmekteydi. Nitekim Nâbî, "*Nâbiyâ inceldi râh-ı mûsikî şu denlû kim/Düşmeyim dîyü usûl ile yürür hânendeler*" beytinde lâtife yollu buna işaret etmektedir. Fakat günümüzün kayıt imkânları ve heyetteki saz sayısının az oluşu hanendelerin elinde daire olması yerine ayrı bir dairezenle çalışılmasını elzem kılmıştır. Ayrıca vurgulamak gerekir ki eldeki kaynaklarda hanendenin icra sırasında elinde mutlaka daire tutması yolunda keskin bir kural mevcut değildir.

Heyette beş sazendenin yanısıra dört de hanende/okuyucu bulunmaktadır. Çalışmalarda eski musikinin icabı olan akort seçimine, icradaki sadeliğe ve musikiye şarkılarla birlikte 19. yüzyılda yoğun biçimde sirayet etmiş olan romantik icra üslubundan kaçınmaya itina gösterildi. Fasılın ana unsurlarından olan hanende taksimleri (gazel) de iki ayrı hanende tarafından belirli yerlerde icra olunacaktır. Bir fasılda iki ayrı gazelin bulunması da çok uzun zamandır terkedilmiş bir alışkanlık olması bakımından yine uzun bir aradan sonra bir ilk olacaktır. Fasıldaki taksim (gazel) güfteleri ise devrin yazma mecmualarından alınacaktır.

17. yüzyılın sonlarında ve 18. yüzyılın başlarında klasik musiki çevrelerinde benimsenen ve uygulanan fasıl düzeni, aradan geçen üç yüz yılın akabinde tekrar icra sahasına çıkıyor. Osmanlı'dan günümüze intikal eden somut olmayan kültürel miras birikimi arasında müstesna bir mevkiye sahip olan kadim fasıl, bu vesileyle yeniden hayat buluyor. Fasıl Ensemble, kadim eserleri farklı tarihsel dönemlerin sanat anlayışlarını gözeterek, özgün bir icra anlayışıyla günümüz kültür ortamına taşıyor ve sanatseverlerin ilgisine sunuyor. Musikinin muhteşem devirlerinden renkli kesitler sunacağımız konserlerimizin ilkine ev sahipliği yapan Suna ve İnan Kırâç Vakfı İstanbul Araştırmaları Enstitüsü'ne şükranlarımızı arz ederiz...

Harun Korkmaz
Fasıl Ensemble

Konser Programı



1-Rast Peşrevi / Usûlü: Berefşân / Bestekârı: Kantemiroğlu¹

2-Rast Peşrevi / Usûlü: Düyek / Bestekârı: Şeyh²

3-Hanende Taksîmi / Harun Korkmaz

Yâ Rab meded ol derdime dermânımı göster³
Yâ cânımı al ya bana cânânımı göster
Yâkûb-sıfat dîde-i giryânım açilsun
Ağlatma beni Yûsuf-ı Ken'ân'ımı göster

Ey Tanrım bana yardım et, derdimin çaresini göster,
Ya canımı al ya da bana sevgilimi göster,
Beni ağlatma, Yusuf'umu göster de
Tıpkı Yakup Peygamber'inkiler gibi
ağlamaktan kör olan gözlerim açılıns...

4-Rast Murabba Beste / Usûlü: Ağır Çenber
Bestekârı: Kürkçü Zaharya (18. yüzyıl)
Güfte: Lâzîkizâde Feyzullah Efendi (ö. 1767)⁴

Reng-i mevc-i âb-ı zümrüdden boyandı câmesi
Serv-i sebz-endâme dâğ oldu çemen hengâmesi
Çâk-i sînem gibi pâre pâre kılsam nâmesin
Nâfîz'in tahrîrden kat'a kesilmez hâmesi

Elbisesi zümrüt suyunun dalgalarının rengi ile boyanınca,
Servi endamlı -sevgiliye- çimen cümbüşü içindeki bir dağın heybetini verdi.
Nâfîz'in mektubunu yırtık göğsüm gibi paramparça etsem de
onun yazmaktan usanacağı yok!

1 Eser Kantemiroğlu *Edvâr*'ından alınmıştır.

2 Eser Kantemiroğlu *Edvâr*'ından alınmıştır.

3 Taksimin güftesi, Süleymaniye Kütüphanesi'nde, Yazma Başlıklar 4750 numarada kayıtlı Güfte, Eşâr ve Fevâid Mecmuası'ndan alınmıştır (68b).

4 Eserin konserde icra edilen versiyonu, İstanbul Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Kütüphanesi'nde, Hüseyin Sadettin Arel koleksiyonunda yer alan bir notadan alınmıştır. Arel'in sağ üst köşedeki notuna göre, bu notanın kaynağı "Bahariye Şeyhi Hüseyin Efendi" yani Hüseyin Fahreddin Dede Efendi'dir (1854-1911). Kaynakların ittifakına göre bu eser, İstanbullu Rum bestekâr Zaharya'ya aittir.

5-Rast Nakış / Usûlü: Hafif / Bestekârı: Acemler/Koca Osman (?)⁵
Güfte: Meçhûl

İm şeb ki ruhaş çerâğ-ı bezm-i men bûd
Çeşmem zi behâr-ı ârizeş rûşen bûd
Kâşâne-i men der an zemân rûşen bûd
Târîk-i hane cümle ez revzen bûd

Bu gece onun yanağı benim meclisimin ışığı oldu,
Gözüm onun yanağının baharıyla aydınlandı,
İşte o zaman köşküm ışıkla doldu,
Evimin karanlığı pencereden uçtu gitti...

6-Rast Kâr / Usûlü: Düyek / Bestekârı: Meçhûl (16. yüzyıl-?)⁶
Güfte: İbnü'l-Fârız, Molla Câmî,⁷

Ehinnu şevkan ilâ diyârı
Lakîtu fihâ cemâl-i selmâ
Ki mîresâned ez ân nevâhî
Nüvid-i vaslaş be-cânib-i mâ
Nesîm be-cânib serâ ber-âmed
Ümîd-i vaslaş be-cânîb-i mâ

Memleketimi derin bir hasretle özlüyorum,
Onda selmâ'nın cemâlini görüyorum.
Uzak diyarlardan bizim memleketimize
Vuslat müjdesi ulaştırıyor,
Rüzgâr o taraftan toprağı aşıp geldi de
Kavuşma müjdesi bize erişti.

5 17. yüzyılın ikinci yarısından itibaren güfte mecmularında karşımıza çıkmaya başlayan bu eser, mecmuaların büyük kısmında Acemler'e kaydedilmektedir. Acemler'e kayıtlı pek çok eser gibi sonraki devirlerde Farsça olması ve eski musiki zevkini yansıttığından olsa gerek Abdülkadir-i Merâğî'ye atfedilir olmuştur. Bu nakşın mühim bir fasıl mecmuasında (Millet Kütüphanesi, Ali Emiri Manzum 759, 4b) Koca Osman'a kaydedilmesi dikkat çekicidir. Güfte mecmualarında genellikle kendi eserleriyle varlık gösteren ve Merâğî gibi kendisine eser atfedildiğine pek rastlanmayan bu büyük bestekâr gerçekten de bu eserin sahibi olabilir. Ancak bu bilgi yalnızca bir kaynağa dayandığı için şimdilik daha fazla fikir üretmek mümkün olmamaktadır. Bu sebeple bestekârı iki ihtimali de zikrederek soru işaretiyle gösteriyoruz.

6 Elimize ulaşan mecmualarda 1630'lu yıllardan itibaren varlık gösteren bu kâr, günümüze meşk yoluyla aktarılarak erişebilen Klasik Türk Musikisi eserlerinin en eskilerindedir. Güfte mecmualarının bir kısmında Hoca Abdülkadir Merâğî'ye ait olarak gösterilse de pek çok mecmuada bestekâr bilgisi zikredilmeksizin, anonim ve eski bir eser olarak kaydedilmiştir. Ne zaman ve kim tarafından bestelendiğine dair açık bir karine bulunmamaktadır. Halepli ve Mısırlı Araçlar da bu güftenin Arapça kısmını Rast makamında ve Düyek usulünde bir muvaşşah olarak halen icra etmektedir. Ayrıca Hindistan taraflarındaki bazı sufi musikisi geleneklerinde, bizde olduğu gibi Molla Câmî'nin beyti de ilave edilerek okunmaktadır. Ezcümle bu güfte doğrudan dini tema içermediği halde İslam âlemine yayılmış ve yaygın biçimde bestelenmiştir. Elimizdeki nota versiyonlarında yer alan güfte ve terennümler ile 17./18. yüzyıllara ait güfte mecmualarında kayıtlı olanlar arasında birtakım farklılıklar bulunmaktadır.

7 İlk beyit İbnü'l-Fârız'a aittir. İkinci beyit ise Molla Câmî'nin İbnü'l-Fârız'ın manzumesine Arapça-Türkçe mülemma olarak yazdığı nazireden alınmıştır. Üçüncü beyit de yine başka bir nazireden alınmışa benziyor. Ancak şairi tesbit edilemedi.

7-Rast Semâî / Usûlü: Yürük Semâî / Bestekârı: Meçhûl (17. yüzyıl)
Güfte: Şehlâ/Meyyâl Dervîş Mehemed (17. yüzyıl)

Dâdendem ezel secde-ber-i rûy-i sanem râ
Ber bâm-ı felek bürdem ez an rûy-i alem râ
Mu'ciz be-nümâ ez-leb-i la'let çü Mesîhâ
Tâ zinde-küni mürde-i sad-sâle-i gam râ

Ezelde bana o putun/güzelin yüzüne karşı secde etme ayrıcalığı tanındı,
Ben de sancağı göğün çatısına çıkarıp bunu ilan eyledim.
O kızıl dudaklarıyla Mesih gibi bir mucize göster ki
Yüz yıllık gam ölüsü hayata dönsün!⁸

8- Rast Saz Semâîsi / Bestekârı: Gazi Giray Hân (1554-1607)⁹

9-Hanende Taksîmi / İbrahim Suat Erbay¹⁰

Ne mümkündür dolaşmak zülf-i yâre şâneden sonra
Lebin öpmek nice me'mûl olur peymânen sonra
Ayağın öpdürünce âşıkâ kan ağladırısın sen
Edersin va'deye gerçi vefâ ammâ neden sonra

Sevgilinin zülfüne taraktan sonra dolaşmak mümkün mü?
Onun dudağını kadehten sonra öpmek umulabilir mi?
Sen, âşıkına, ayağını öptürene kadar kan ağlatırısın,
Sözünü yerine getirirsin, diyeceğim yok, ama kim bilir neden sonra...

8 Beyitler arasındaki mana insicamsızlığı, Şehlâ ve Meyyâl mahlaslarını kullanan Dervîş Mehemed Efendi'nin 6 beyitlik gazelinin bir ve dördüncü beyitlerinin seçilerek güftelendirilmesinden kaynaklanmıştır. Gazelin beyitleri sıralı biçimde takip edildiğinde anlam bütünlüğünün yerinde olduğu görülür. Ekseriyetle murabba yani dörtlük şeklinde bestelenen musiki eserlerinin güftelerinde zaman zaman benzer durumlarla karşılaşmak mümkündür. Nitekim klasik eserlerde güftenin ahengi, bestenin melodik ve ritmik ifadesiyle uyumu öncelenmiş, anlam çoğu zaman ikinci planda bırakılmıştır. Bu, güftenin önemsenmeyişinden değil, bestelenen eserlerde yoğun musiki tadın ile ahenk ve hayal unsurunun daha ön planda tutulmasından kaynaklanmaktadır.

9 Eser *Kantemiroğlu Edvârî*'nden alınmıştır.

10 Taksimin güftesi, Süleymaniye Kütüphanesi'nde, Yazma Bağışlar 3389 numarada kayıtlı, 1751/1752 yıllarında kaleme alınmış olan Fasil ve Eş'ar Mecmuası'ndan alınmıştır (59b).

Biyografiler





Harun Korkmaz

Dr. 1990'da, Narman'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini İstanbul'da tamamladı. 2011'de İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü'nü bitirdi. 2014 yılında Osmanlı Müesseseleri ve Medeniyeti Tarihi kürsüsünde, Prof. Dr. Zeynep Tarım danışmanlığında yüksek lisansını alarak aynı kürsüde doktora başladı ve 2021 yılında tamamladı. 2013 yılından beri İstanbul Üniversitesi Türkiyat Enstitüsü'nde görev yapmaktadır. Türkiyat Enstitüsü'nde bulunan, Hüseyin Sadeddin Arel'e ait arşivin tasnif ve kataloglama çalışmalarını nihayete erdirmiştir. Edebiyat Fakültesi'nde başta Prof. Dr. Teoman Duralı olmak üzere kıymetli hocaların derslerini takip etmiş, musiki tarihi sahasında Murat Bardakçı'dan istifade etmiş, Leonidas Asteris'ten şan, M. Doğan Dikmen'den Klasik Türk Musikisi repertuarı dersleri almıştır. Prof. Dr. Alâeddin Yavaşca'dan feyz almış ve bazı klasik eserler meşk etmiştir. Klasik Türk Musikisi'ni konu alan kitap ve makaleler yazmış, radyo ve televizyon programlarında katılımcı olarak yer almıştır. 2018-2019 yıllarında TÜBİTAK'ın desteğiyle İngiltere'de bulunmuş, King's College London'ın davetlisi olarak, Prof. Dr. Martin Stokes'un danışmanlığında Londra, Oxford ve Manchester'deki kütüphanelerde bulunan musiki konulu yazma eserlerle ilgili bir araştırma projesi yürütmüştür. Mayıs 2023 itibariyle faaliyete giren 'XV.-XVIII. Yüzyıllardan Günümüze Sözlü Aktarımla Ulaşmış Klasik Türk Müziği Eserlerinin `Eser ve `Bestekâr Kavramları Bağlamında İncelenmesi: Repertuar ve İntikal' başlıklı TÜBİTAK 1001 projesinin yürütücüsüdür. Diyanet İslâm Ansiklopedisi 2. Edisyon Projesi'nde İslâm Sanatları İlim Heyeti üyesi olarak görev yapmaktadır. Dünyanın ve Türkiye'nin pek çok yerinde konser ve dinletiler düzenleyen Korkmaz, yüzlerce programda solist ve sanat yönetmeni olarak görev almıştır. Şarkı, ilahi, nefes, yürük semai gibi türlerde eserler bestelemiştir.

İbrahim Suat Erbay



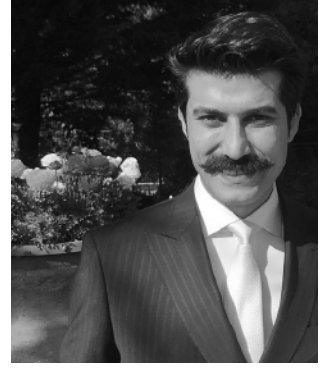
Türk Sanat Müziği ses sanatçısı, neyzen. 1987'de Ankara'da doğdu. 2011 yılında Afyon Kocatepe Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Ses Eğitimi Bölümü'nden dereceyle mezun oldu. Önemli bir aile büyüğü olan hattat, hâfız ve neyzen Yusuf Tavaslı'nın yönlendirmesiyle 7 yaşındayken neyzen Niyazi Sayın ekolünün temsilcilerinden Ömer Erdoğdular'a ney talebesi oldu. Daha sonra yine aynı ekolün temsilcilerinden Yavuz Akalın ve Sadrettin Özçimi'den feyz aldı. Konservatuvar yıllarında ise Ömer Bildik ile ney sazı eğitimine devam etti. Ses sanatçılığı ile ilgili olarak Münir Nurettin Selçuk, Prof. Dr. Alâeddin Yavaşca, Bekir Sıtkı Sezgin ve Kani Karaca gibi Klasik Türk Musikisi'nin önde gelen hanendelerini örnek aldı. Eserlere onların icrâsını örnekleme metoduyla çalıştı. Bu eğitimine konservatuardaki hocaları ve Bekir Sıtkı Sezgin'in talebelerinden M. Sadrettin Özçimi nezaret etti. T.C. Cumhurbaşkanlığı Devlet Klasik Türk Müziği Korosu'nda sürdürdüğü ses sanatçılığı görevinden ayrılarak, TRT'nin 2015 yılında açmış olduğu yetişmiş sanatçı sınavına girdi. Sınavı kazanarak, burada ses sanatçısı olarak görev yapmaya başladı. Çeşitli albüm ve cd çalışmalarında solist olarak yer aldı. 2020 yılı Mart-Nisan ayları arasında Kültür ve Turizm Bakanlığı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve TRT'nin katkılarıyla düzenlenen 27. İstanbul Türk Müziği Festivalinde "2020 Türk Müziği Erkek Solisti" ödülüne layık görüldü. Erbay, TRT İstanbul Radyosu'nda ses sanatçısı olarak kariyerini sürdürmekte, yurtiçi ve yurtdışı birçok etkinliğe katılarak Türk Müziği'nin tanıtımına katkı sunmaya devam etmektedir.

Çağlar Fidan



1994'te, Balıkesir Edremit'te doğdu. İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Ses Eğitimi Bölümü'nden 2019 yılında mezun oldu. Bu okulda Nevzat Atlığ, Münip Utandı, Gülşah Çubukçuoğlu Sönmez, Ayşegül Aral Altıok ve Fidan Kurt ile ses eğitimi; Serkan Halili ile kanun enstrümanı üzerine çalıştı. "Osmanlı İstanbul'unda Kahvehanenin Müziği ve Sosyal Topografyası" başlıklı tez çalışmasını Prof. Dr. Namık Sinan Turan danışmanlığında, İstanbul Üniversitesi İstanbul Araştırmaları yüksek lisans programında tamamladı. 2022 yılında dijital platformlarda yer almak üzere "I" (bir) isimli dört şarkılık bir EP yayımladı. 2015 yılından itibaren TRT İstanbul Radyosu'nda ses sanatçılığı kadrosunda görev yapmaktadır.

Hasan Kiriş



1990'da, Osmaniye'de doğdu. İlk ve ortaöğrenimini Osmaniye'de tamamladı. Liseye bağlama sazı eğitimiyle başladı. Aynı senelerde ud icrası ile de meşgul oldu. 2008 yılında Gaziantep Üniversitesi Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı TSM Temel Bilimler Bölümü'nü kazandı ve tanbur sazını ana çalgı olarak seçti. 2011 yılında İTÜ Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Müzik Teorisi Bölümü'nü kazanıp 2015 yılında mezun oldu. 2016-2019 yılları arasında İTÜ Konservatuvarı Çalgı Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak tanbur dersleri verdi. Yurtiçinde ve yurtdışında birçok konserde tanbur, yaylı tanbur ve ses icralarında bulundu. Tanbur soloları ile "Etraflıca Yürümek" ve Muhammed Ceylan ile birlikte kurduğu "Esvat Duo" projesi ile ney&tanbur albümü yayınlandı. Kirişhane adlı atölyesinde çalgı yapımı, ebruculuk ve çeşitli organolojik araştırmalar yapmaktadır. İstanbul Üniversitesi Osmanlı Dönemi Müziği Uygulama ve Araştırma Merkezi'nde proje destek uzmanı ve hanende olarak çalışmakta, Kocaeli Üniversitesi Türk Müziği Bölümü'nde yüksek lisans eğimine devam etmektedir. Kiriş, icracılığın yanı sıra bestekârlıkla da meşgul olmaktadır.

Kadri Alper Uzkur



17 Ocak 1981'de, İstanbul'da doğdu. İlkokuldan sonra İstanbul Teknik Üniversitesi'ne bağlı Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Çalgı Eğitimi Bölümü'ne girdi. Tanbur sazına Sadun Aksüt ile başladı ve on yıllık konservatuvar hayatı boyunca kendisiyle çalıştı. Erol Sayan, Alâeddin Yavaşca, Erol Deran gibi Türk Musikisi'nin önemli sanatçıları ile yıllarca ders yapabilme, saz çalabilme ve kendilerine eşlik edebilme şerefine erişti. Henüz üniversite ikinci sınıfta iken TRT İstanbul Radyosu'nda sözleşmeli tanbur sanatçısı olarak çalışmaya başladı ve 1999-2008 yılları arasında bu kurumun pek çok yurtiçi ve yurtdışı konserlerine katıldı. Nezih Uzel, Ahmet Kadri Rizeli (Golden Horn Ensemble), Süleyman Erguner ve Kudsi Erguner gibi birçok önemli isimle çalışma fırsatı buldu. Kendileri ile dünyanın önde gelen şehirleri ve salonlarında (Fransa / Louvre Müzesi, Paris Şehir Tiyatroları, Paris / Salle Playel Konser Salonu, Almanya / Berlin ve Köln Flarmoni Salonları, Avustralya / Melbourne, Atina / Palas, Belçika / Brüksel-Anvers, İsveç, Tunus, Cezayir, Umman, İsviçre/Cenevre, İtalya/Milano-Napoli-Sardunya Adası) konserler verdi. 2007 senesi Aralık ayında Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın sınavını kazanarak bakanlık bünyesinde saz sanatçısı olarak görev yapmaya başladı. Halen İstanbul Devlet Türk Müziği Topluluğu'ndaki görevine devam etmektedir.

Ahmet Cavit Altınkaynak



1995'te, Ankara'da doğdu. Orta okul yıllarından itibaren müzik çalışmalarına başladı. Neyzen Ekrem Vural ile Klasik Türk Musikisi repertuarı, klasik ney tavrı ve Türk musikisi nazariyatı konularında dersler aldı. 2013 senesinde İTÜ Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı Müzik Teorisi Bölümü'nde lisans eğitimine başladı. Üniversiteye girdiği yıl Salih Bilgin'den ney yapımı ve ney üfleme üslubu konularında yararlandı. Türk Musikisi nazariyatı ve repertuarı alanlarında Fikret Karakaya ve Doğan Dikmen'den istifade etti. 2013-2015 yılları arasında Doğan Dikmen yönetimindeki TRT İstanbul Radyosu Türk Sanat Müziği Gençlik Korusu'na sazıyla iştirak etti. İstanbul Radyosu'nda Fikret Karakaya'nın hazırladığı "Saz ve Söz Meclisi" adlı radyo programında ney icracısı olarak yer aldı. 2015 yılında Bezmara müzik topluluğuna katıldı. Bu toplulukla Osmanlı erken dönem müziğine ait eserlerin yorumlarını içeren çeşitli konserler ve albüm çalışmalarında yer almaktadır. 2018-2020 yılları arasında Kadıköy Belediyesi Gençlik ve Sanat Merkezi'nde ney dersleri verdi. 2022 yılından bu yana İsmek'te ney dersleri vermektedir. Çalışmalarına yüksek lisans eğitimini sürdürdüğü Yıldız Teknik Üniversitesi'nde devam etmektedir.

Enes Durceylan



1994'te, Siirt'te doğdu. Küçük yaşta ağabeyi Tayyip Durceylan'dan ritim, lise döneminde Mehmet Refik Kaya'dan rebab ve musiki nazariyatı meşk etti. Uludağ İlahiyat Fakültesi mezunudur. Halihazırda Kültür Bakanlığı İstanbul Tarihi Türk Müziği Topluluğu'nda rebab sanatçısı olarak görev yapmaktadır.

Ömer Şahin Eren



1993 yılında, İstanbul'da doğdu. Lisans eğitimini 2018'de, İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Müzikoloji Bölümü, Osmanlı Dönemi Karşılaştırmalı Müzik lisans programında tamamladı. Öğrencilik yıllarında iki yıl boyunca TRT Gençlik Korosuna neyi ile devam etti. 2017 yılından itibaren İstanbul Üniversitesi Osmanlı Dönemi Müziği Uygulama ve Araştırma Merkezi (OMAR) bünyesine neyzen ve proje uzmanı olarak katıldı. Burada Gönül Paçacı Tunçay'ın teşvikiyle, unutulmaya yüz tutan miskal sazını icra etmeye başladı. Halen İÜ OMAR'da proje uzmanı ve sazende olarak görev yapmaktadır.

Issa Golitzen-Farajaje



1995'te, Washington D.C.'de doğdu. Musiki eğitimine 2007 yılında Eyüp Sultan Camii müezzini Hafız Mehmet Işıldak ile başladı. Daha sonra Özer Özel ile tanbur, İbrahim Metin Uğur ile rebab meşk etti. 2018 yılında San Francisco Üniversitesi Felsefe ve Din Bölümü'nden mezun oldu. Tekke musikisi hakkında araştırmalar yapmaktadır.



SUNA VE İNAN
KIRAÇ VAKFI